

indholdsmæssige krav til fusionsplanen. På nogle få punkter foreslås ordlyden ændret en smule i forhold til direktivbestemmelsen, således at den foreslåede affattelse af § 272 er tilpasset aktieselskabslovens almindelige terminologi.

Den foreslåede mulighed for, at anpartshaverne ved nationale fusioner i enighed kan beslutte, at der ikke skal udarbejdes en fusionsplan, kan ikke foreslås i relation til grænseoverskridende fusioner, idet dette ville stride mod direktivet om grænseoverskridende fusioner, der forudsætter, at der udarbejdes en plan, og som i modsætning til direktivet om nationale fusioner omfatter både aktieselskaber og anpartsselskaber.

En plan for en national fusion skal senest være underskrevet ved udløbet af det regnskabsår, hvori tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning indgår, jf. forslaget til § 237, stk. 4, der viderefører aktieselskabslovens § 134 a, stk. 2.

Det betyder for eksempel, at hvis begge de deltagende selskaber har kalenderåret som regnskabsår, og tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning er 1. december 2007, skal fusionsplanen være underskrevet senest den 31. december 2007, da denne dato er udløbet af regnskabsåret for begge selskaber.

I tilfælde, hvor det ene af de fusionerende selskaber har kalenderåret som regnskabsår, og det andet selskab har regnskabsår fra 1. juli til 30. juni, og tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning er den 1. december 2008, skal fusionsplanen være underskrevet senest den 31. december 2008, da dette er udløbet af regnskabsåret for det selskab, som har kalenderåret som regnskabsår. Hvis de deltagende selskaber har forskellige regnskabsår, er det afgørende regnskabsår i forhold til underskrivelsen således det regnskabsår, der slutter først.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan ikke dispensere fra denne frist.

Hvis planen er underskrevet af ledelsen for et af selskaberne efter udløbet af det pågældende selskabs regnskabsår, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke offentliggøre modtagelse af planen.

Direktivet om grænseoverskridende fusioner indeholder ikke regler om tidsfristen for underskrift af planer ved grænseoverskridende fusioner. Som følge heraf gælder ovennævnte frister vedrørende nationale fusioner også for danske selskaber, der deltager i en grænseoverskridende fusion, jf. aktieselskabslovens § 134 a, stk. 2, jf. § 137, stk. 2, hvilket foreslås videreført i § 272, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til § 237.

Til § 273

Forslaget til § 273 svarer til de gældende bestemmelser i aktieselskabslovens § 134 b, stk. 1, jf. § 137, stk. 2, samt § 137 b, og der er ikke tilsigtet materielle ændringer. De gældende bestemmelser i aktieselskabsloven gælder også for anpartsselskaber, jf. henvisningen i anpartsselskabslovens § 67 b.

Det fremgår af bestemmelserne om national fusion, jf. aktieselskabslovens § 134 b, stk. 1, der foreslås videreført i § 238, at det centrale ledelsesorgan i hvert af de deltagende bestående selskaber skal udarbejde en skriftlig redegørelse, i hvilken planen forklares og begrundes. Redegørelsen skal indeholde en omtale af fastsættelsen af vederlaget for kapitalandelene i det ophørende selskab, herunder om der har været særlige vanskeligheder forbundet med denne fastsættelse.

Fusionsplanen er et dokument, som de centrale ledelsesorganer i de deltagende selskaber udarbejder i fællesskab. Redegørelsen skal derimod udarbejdes særskilt af hvert enkelt selskabs ledelse og af hensyn til det konkrete selskabs kapitalejere. I praksis er fusionsredegørelsen imidlertid ofte udarbejdet som en fælles redegørelse for de deltagende selskaber, hvilket Erhvervs- og Selskabsstyrelsen accepterer.

Det følger af aktieselskabslovens § 137 b, at der også ved en grænseoverskridende fusion skal udarbejdes en sådan redegørelse. De indholdsmæssige krav til redegørelsen i forbindelse med en grænseoverskridende fusion er stort set identiske med kravene til redegørelsen i forbindelse med en national fusion og spaltning. Ved en grænseoverskridende fusion er der dog i aktieselskabslovens § 137 b et supplerende krav om, at der i redegørelsen skal være en omtale af fusionens følger i forhold til aktionærer, kreditorer og medarbejdere. Dette krav stammer fra artikel 7, stk. 1, i direktivet om grænseoverskridende fusioner.

Det foreslås i § 273, at der også fremover skal være en fusionsredegørelse ved en grænseoverskridende fusion, og at der fortsat i denne skal redegøres for fusionens følger i forhold til aktionærer, kreditorer og medarbejdere.

Den foreslåede mulighed for, at anpartshaverne ved nationale fusioner i enighed kan beslutte, at der ikke skal udarbejdes en fusionsredegørelse, kan ikke foreslås i relation til grænseoverskridende fusioner, idet dette ville stride mod direktivet om grænseoverskridende fusioner, der forudsætter udarbejdelse af en redegørelse, og som i modsætning til direktivet om nationale fusioner omfatter både aktieselskaber og anpartsselskaber.

Planen og redegørelsen kan udarbejdes i et fælles dokument, der skal opfylde reglerne for begge doku-